

№ 711

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 29 октомври 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на петнадесети октомври, две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №720 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА - СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ (Д „ИТСО“) - СОФИЯ против решение №818 от 08.08.2014 г. на Районен съд - Перник постановено по НАХД №1024 по описа на съда за 2012 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №23-2304867 от 31.05.2012 г., издадено от директора на Д „ИТСО“ - София срещу „ИНФРАКОРЕКТ СТРОЙ“ ЕООД, в качество работодател, ЕИК 113580102, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. Кракра, бл. 4, ет. 3, ап. 36, представлявано от Р.Г.Ц. - управител, с което за нарушение по чл. 403а, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 415в от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 (триста) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е постановено при неправилно приложение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 348, ал. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Жалбоподателят излага доводи за спазване в производството по налагане на административно наказание на процесуалните правила, произнасяне на компетентни органи и в рамките на материалната им и териториална компетентност и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, наличие на съответствие между обстоятелствата по извършване на нарушението, доказателствата, които го потвърждават и вменените за нарушени разпоредби на КТ. По същество жалбоподателят твърди, че към момента на издаване на процесното наказателно постановление са били налице данни, че безспорно установеното нарушение на трудовото законодателство е отстранимо, както и че от същото няма да произтекат вредни последици за работници и служители, поради което законосъобразно е наложено административно наказание за маловажно нарушение, като липсата на мотиви относно приложението на привилегирвания състав по чл. 415в, ал. 1 от КТ не е основание за отмяна на постановения правораздавателен акт. От

касационния съд административнонаказващият орган и настоящ жалбоподател иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът по жалбата – „ИНФРАКОРЕКТ СТРОЙ“ ЕООД, гр. Перник представител не изпраща, както и не дава становище по касационната жалба.

Окръжна прокуратура - Перник прави заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 16.03.2012 г. на място и на 19.03.2012 г. по документи, относно обект на контрол - строителен обект, строеж на жилищна сграда в УПИ II, кв. 613, кв. Рудничар в гр. Перник, извършван от настоящия ответник, е установено, че „ИНФРАКОРЕКТ СТРОЙ“ ЕООД, гр. Перник, в качеството му на работодател, на 16.03.2012 г. не държи на разположение на контролните органи екземпляр от Правилника за вътрешния ред и документи, свързани с разпределение на работното време и организацията на работа: поименни графици за работа за периода, за който е установено сумарно изчисляване на работното време. За така установеното, на 26.03.2012 г. със съставяне на акт за нарушение, „ИНФРАКОРЕКТ СТРОЙ“ ЕООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го не установил пороци на същото, обуславящи процесуална незаконосъобразност, отразила се и на правото на защита на наказаното лице, които да са достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Разгледал съществото на спора, на база на установеното по фактите, след съвкупна преценка на доказателствата, събрани във връзка със спора, районният съд е постановил, че административнонаказващият орган е приложил неправилно материалния закон като е приел, че процесното деяние покрива признаците по чл. 415в, ал. 1 от КТ за маловажно нарушение на КТ,

поради липса на установявания и изводи за реализиране на кумулативно изискването от посочената привилегирована норма на КТ предпоставки, в редакцията ѝ към датата на извършване на нарушението - бр. 7 от 24.01.2012 г., предвид липсата на доказателства и изводи относно отстраняване на нарушението веднага след неговото установяване по реда на КТ. Освен тези си заключения решаващият първоинстанционен състав е констатирал съществена неточност на изводите на административнонаказващия орган и относно реализирането на основните признаци на процесното нарушение, съдържащи се в нормата на чл. 403а, ал. 1 на КТ касателно заключенията, че именно посочения обект - строителна площадка, където се „полага бетон на ниво терен“, е мястото, където работодателят е задължен да държи на разположение на контролните органи посочените в акта и НП документи, изисквани от КТ. На посочените основания процесното наказателно постановление е отменено.

Решението е правилно.

Макар касационния съд да не споделя мотивите на първата съдебна инстанция относно характера на обекта, строителна площадка и изводите, че същият не се вменя в понятието „предприятие“ по смисъла на §1, т. 2 от ДР на КТ, то неправилни са правните изводи на наказващия орган, съпоставено с установеното по фактите при извършената проверка по спазване на трудовото законодателство. На първо място в производството по налагане на административно наказание липсват установявания, предвид приложените по преписката доказателства, посочени и като такива, на които се обосновава съставения акт за нарушение, а именно протокол за извършената проверка с №0359/26.03.2012 г., че на посочената в акта и НП дата - 16.03.2012 г., работодателят не държи на разположение на контролните органи екземпляр от Правилника за вътрешния трудов ред. Това на свой ред кореспондира с възражението на наказаното лице пред първата съдебна инстанция, че към момента на извършване на проверката на място на обекта, посочените документи не са изисквани да бъдат представени. Следователно актът и издаденото въз основа на него наказателно постановление в частта им относно посочените за нарушени законови разпоредби, съдържащи нарушеното правило за поведение, не съответстват изцяло на установеното по фактите. На следващо място, дори да се приеме за безспорно, че по повод извършената проверка е установен фактът, че работодателят не държи на разположение на контролните органи документи, свързани с разпределение на работното време и организацията на работа: поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време, каквито изводи кореспондират с доказателствата, на които се основава административнонаказателното обвинение, а именно протоколът, посочен по-горе, то съдът констатира следващ неотстраним порок на производството по налагане на административно наказание. За да е налице нарушение, състоящо се в липса на държане на разположение на контролните органи на конкретно посочени *документи, свързани с разпределение на работното време и организацията на работа: поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време*, в производството преди налагане на административно наказание следва безспорно да е установено, че към момента на проверката, работодателят е установил сумарно изчисляване на работното време, съобразно което е задължен да държи в предприятието (обекта) поименни графици за работа за периода, за който е установено такова изчисляване на работното време. Липсата на изводи, обосновани от съответни доказателства, че към момента на проверката настоящият ответник е установил такъв тип изчисляване на работното време,

което на свой ред го задължава да държи на разположение в случай на проверка поименните графици, прави изводите на наказващия орган и в тази им част несъответни на посочената за нарушена законова разпоредба, тъй като вмененото на работодателя деяние е несъставомерно от обективна страна.

Тук е мястото да се отбележи, че правилен е изводът на районния съдия за несъставомерност на посоченото нарушение и по чл. 415в, ал. 1 от КТ. Липсват доказателства, съответно установявания, за кумулативната реализация на изискуемите от привилегированата норма на КТ две предпоставки, за да е маловажно и по-леко наказуемо нарушение на КТ, а именно: да е отстранено веднага след неговото установяване и от същото да не са произтекли вредни последици за работници или служители. Посочената по-горе липса на доказателства, обосноваващи извод за установено от работодателя сумарно изчисляване на работното време няма как да е основание и за проверка, респективно за констатация, дали нарушението е отстранено веднага след неговото установяване, тъй като подобно нарушение не е установено, следователно не може да бъде отстранено.

С несъответно на установеното по фактите вменяване в нарушение на посочената законова разпоредба на КТ и в диспозитивната, и в санкционната ѝ част, административнонаказващият орган е ограничил както правото на защита на посоченото за нарушител лице в степен да не може да се защити относимо на предявеното му административнонаказателно обвинение, така и е приложил неправилно материалния закон. Районен съд - Перник като е отменил процесното наказателно постановление на посочените основания, споделяни в по-голямата им част от касационния съдебен състав, е постановил законосъобразен съдебен акт.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на закона следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №818 от 08.08.2014 г. на Районен съд - Перник постановено по НАХД №1024 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено наказателно постановление №23-2304867 от 31.05.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ - София срещу „ИНФРАКОРЕКТ СТРОЙ“ ЕООД, гр. Перник в качество работодател, с което за нарушение по чл. 403а, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 415в от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 (триста) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/